A baix

Per DavidG el ds., 22/09/2018 - 20:33

Jesús et ve a trobar allà on ets.

Ell, a l'hora decisiva, anà a trobar, un per un, els seus amics. Es va postrar davant seu i els rentava els peus dient-los quant els estimava. Ajupit, des de baix, els dóna la dignitat que els ressuscitaria: la dignitat que mai més ningú els traurà.

A continuació, els parlà de la felicitat d'abaixar-se si, feien el mateix, entre ells, d'ara en endavant. Car estimar-se de debò comença posant-se per sota. Des de baix, l'amor pot redreçar i acompanyar en el camí que ens mena al convit del Regne.

Per això, avui et proposo seure a terra.

Experimenta amb tots els teus sentits el que passa quan seus a la superfície que sols trepitjar. Veus les coses des d'un nou angle, sents olors diferents, el teu cos té més base que de costum...

Des del nivell inferior contemples l'hàbitat superior on et sols moure. Des de baix et visualitzes allà dalt. Descobreixes nous motius per agrair i també sents el pes de la pròpia creu que, alguna vegada, et fa caure.

A terra connectes sense mediació amb allò que et pesa i t'impedeix avançar. Per això, sents la necessitat de ser redimit, redreçat. Tot el cos, abatut per la gravetat, està dient a Déu que necessites que Ell estengui la seva mà i t'aixequi. Com el cec Bartimeu, que assegut al marge del camí crida: "Jesús, tingueu pietat de mi" (Mc 10, 48), fins que, d'una revolada, es posa dret perquè el Senyor el crida.

Per això, prop del l'"humus" esdevenim humils davant el Senyor. Des de baix, la nostra pregària ascendeix com l'encens.

Si seure't a la pregària és solament un pacte de no agressió amb la llei de la gravetat, perds una bonica ocasió de dir-te millor a Déu.

Quan preguis, doncs, no aparquis el cos, com fas quan vas a ciutat pels encàrrecs amb el cotxe. Déu t'espera sencer.